

שִׁדוּר

צ"ש

דראמה סרטנית

● **ליעקב אחימאיר** עורך ומנחה מוקד, על תוכניתו שהוקדשה לעתירתו של **ראובן מעיין** ז"ל לבג"ץ כדי לאפי' שר לו טיפול בתכשיר שפותח בארץ נגד הסרטן, זופעתו של העותר, שראויין בי' בית-החולים, ובעיקבותיו הדין בין שלו' שת הרופאים, תוך חידוד העמדות המנוגד' דות של הרופאים, היו ניצחון של העוה, טאקט וכישרון. דראמה סרטנית זו, שבה והציגה את מוקד כתחליף למהדורות' חדשות משעממות, שאיבדו את יכולת' הדינור שלהן בשנה האחרונה.

מאחרי הקלעים

צילו של שילון

התפטרותו של מנהל הטלוויזיה **יצחק ("צחי") שימעיני** הכניסה את הנהלת רשות השידור לסחרחרות ולמשבר חסרי תקדים.

התפטרות זו הכניסה את מנכ"ל-הרשות, **יוסף ("טומי") לפיד**, למילכוד מכריע. הסתלקותו של שימעיני באה מבחינת ה' מנכ"ל ברעע הקשה ביותר. היא היתה בבחינת זעזוע אחרון בגל זעזועים ש' תקף את רשות השידור בחודש האחרון.

השפם של

בני לים

בני לים הסתכל בעצמו, על ה' מירקע, ומה שהוא ראה לא מצא חן בעיניו.

זה היה בשידור פרשת ראובן מעיין המנוה, קול-ההרטן שהלך ב' נתיים לעולמו. לים בחן את תמונתו ומצא כי השפם הוא המקלקל את מ' אהו.

הוא גילח אותו.

למחרת היום הגיע לים למחלקת החדשות ושאל את המנהל, **טוביה סער**, אם הוא מבחין בו בהבדל כל' שהו. סער היממה, ואמר: "אולי משהו בתסרוקת?"

כתב לים בלי

ותוכניותיו של סער. עם מינויו של סער עשוי המנכ"ל לאבד את השליטה על מח' לקת-החדשות, כך שסיכויי סער לתפקיד קלושים לעומת האחרים.

האפשרות האחרונה הוא שלפיד יתפקד במשך כמחצית השנה גם בתפקיד מנהל הטלוויזיה, שבתקופה זו יבצע את הרי' אורגניזציה בטלוויזיה, ואת הקמת חטי' בת-התיפעול ואת הכנסת הציוד החדש, ושק' בתום תקופה זו יוציא את המיש' רה למיכרו.

הדחיה של פאפו

בשבוע שעבר לא התקיימה ישיבה של הוועדה-המנהל של רשות השידור. הישיבה, שהיתה צריכה להתמקד בתקנות השידור של רשות השידור ("מיסמך נקדי"), נד' חתה בשל בקשתו של נציג "לעם" בוועד המנהל, עורך-הדין **אחרון פאפו**, ש' נבצר ממנו להגיע לישיבה.

פאפו הבהיר לאחרים את חפצו להש' חתף בישיבה זו בכל מחיר, ובקשתו נענ' תה.

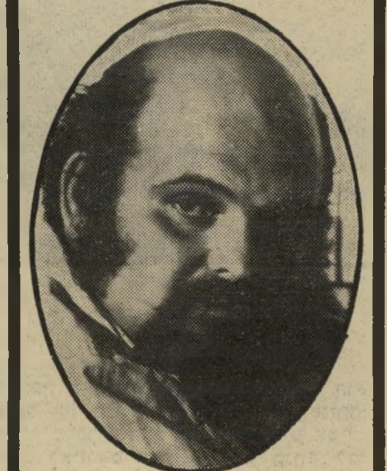
..אני קאריקטורה

של הטלוויזיה!

בערב-דיאונות שנערך בחיפה התארח כתב-הטלוויזיה בצפון הארץ, **יורם המיזרחי**, שהעלה ביקורת רבה על המתרחש במח' לקת-החדשות של הטלוויזיה. בין השאר אמר המיזרחי:

● "חבט לחדשות אינו מצליח כיום להתחרות בכלי-תיקשורת אחרים בארץ במתן ידיעות ביל' עדיית, ולבטח לא בתקופה האחר' רונה. בזמן שבין ההחלטה להכנת הכתבות בישיבת-הבוקר של ה' מחלקה למהדורת-הערב, מתרח' שים המון דברים שהטלוויזיה אינה מצליחה להדביק אותם מבי' חינה דיווחית."

● על כתבותיו מצפון-הארץ: "ישנן לעיתים כתבות שאינן משור' דרות, ולעיתים אף נפסלות. זה קר' רה, בין השאר, משום שאיני קרוב

כתב המיזרחי רחוק מן הצלחת

לצלחת. יש בטלוויזיה לובי, כמו בכל מקום אחר. יש שם בורסה של כתבות, יש סינדיקטים ויש קארטלים. ישנם קרובים ורחוקים קארטלים. כל התדמית שהטלוויזיה מנסה ליצור, כאילו יש מישפחה הטלוויזיה שבה כל אחד אהב את השני — היא תדמית לא-נכונה. אם אני רוצה להיות בטוח שכתבה שלי תשודר במהדורה, אני צריך לעשות אותה על ציפורים, על עצים, על דברים יפים ונחמדים — כך, שהיא תשודר לפני מסירת תחזית מזג-האוויר. כתבה כזאת תמיד תיכנס, מפני שרוצים משהו יפה, משהו כמו קריקטורה בעיתון היומי. אני בעצם הקריקטורה של הטלוויזיה."

● איני לי שום כוונה, רצון או שאיפה להצטרף לחבורה של הנבחרים בירושלים..."

בוד עצמאותה של הרשות. ארבעת גורמים אלה, הופכים את מי' נוי של מנהל-הטלוויזיה הבא לבעל משר' מעות רבה ביותר לעתידה ולעצמאותה של הטלוויזיה הישראלית. העומדת לאבד בשנה הקרובה את המונופול על שידורי הטלוויזיה בארץ.

יש חמישה מועמדים אפשריים למילוי משרת מנהל-הטלוויזיה, וכל אחד מהם עשוי להשפיע על גורלה ועתידה של ה' טלוויזיה באופן אחר. חמשת התסריטים והמועמדים האפשריים:

● **דן שילון**: האדם בעל הכישורים המתאימים ביותר, כיום, לניהולה של ה' טלוויזיה. מנהל מחלקת-החדשות לשעבר, עבר במשך שלוש וחצי שנות שהותו ב' ניו-יורק השתלמות בניהול תחנת-טל' וויזיה. שילון הוא איש-מיקצוע מעולה. הוא סירב לפני כמחצית השנה לכהן ב' משרת מנהל חטיבת-התיפעול החדשה וכסגן-מנהל הטלוויזיה. הסיבה לסירובו: אי-רצון לשמש כסגנו של שימעיני.

על מינויו של שילון, שהוא היחיד שיהיה בכוחו להרים את המוראל המיקצור עי' השפוף בלאו הכי, כבניין הטלוויזיה, אמר אחד מעובדיה הבכירים של הטלוויזיה "מינויו כמנהל יביא לטלוויזיה אוירה של כ"ט בנובמבר 1947".

● **שלמה עבאדי**: המישנה למנכ"ל הרשות לענייני-אמרכלות ומינהל. הוא חסר כל השכלה בקומוניקציה, אך בעל אמביציות ריכוזיות בניהול. בעוכריו של עבאדי תהא פעילותו הפוליטית בעבר, כי מיסגרת רפ"י, כדמיונה, עבאדי שייך ל' אנשי רפ"י ששבו למערך. עבאדי עשוי להציג לפני ועדת-המיכרזים את קשריו עם משרד-האוצר, המנסה באחרונה לה' צר את צעדיה של רשות השידור, אך קשריו של עבאדי באוצר לא תרמו בשנה האחרונה דבר לשיפור האווירה.

מינויו של עבאדי יהיה שונה מהעברת ארגון צוקרמן, לפני שנתיים, ממישרת המישנה למנכ"ל למישרת מנהל-הטל' וויזיה. בניגוד לעבאדי, הספיק צוקרמן ללמוד בין שתי המישרות לימודי טל' וויזיה וקומוניקציה בארצות-הברית.

● **גדעון זב-ארי**: בעבר מפיק תוכנית כולבוטק, עומד לסיים ב' חודש מאי את הקדנציה הראשונה שלו כמנהל-הרדיו. לבארי הוא איש-תיקשור' רת מנוסה, בעל כישורים אירגוניים, ו' עשוי לשמש כמועמד-של-פשרה בין ה' לחצים הפנימיים בטלוויזיה למינויו של שילון ובין המחשבה על מינויו של עבאדי.

● **אורי פורת**: במקרה של לחצים חיצוניים ופוליטיים למינוי מנהל-הטל' וויזיה, עלול יועץ ראש-הממשלה לעניי' ניהול תיקשורת, העיתונאי אורי פורת, ל' מש כמועמד. פורת בוחש מזה כמה חוד' שים בכמה מהלכיה של רשות השידור, במסגרת תפקידו כחבר במליאת-הרשות.

● **דן מרגלית**: מועמדו של ש' החינוך-והתרבות, **זבולון המר**, הממונה על חוק רשות השידור, במיכרו הקודם לניהול הטלוויזיה, שרה-הינדך נפגע אז מאוד מאי-מינוי מועמדו.

מועמד אפשרי נוסף עשוי להיות מנהל מחלקת-החדשות, **טוביה סער**. לענת כמה מבכירי עובדי הטלוויזיה, הוכנס לסער התפקיד עם תום הקדנציה הרא' שונה שלו במחלקת-החדשות. אלא ש' התפטרותו של שימעיני טרפה את קלפיו

מישרת מנהל מחלקת-התוכניות בטלוויזיה. מאבק זה מתנהל עם ועד עובדי הפקה' חדשות, שהורה לעובדים שלא לשתף פעו' לה עם שפייר, עד למציאת פיתרון המנח את הדעת למינויים בצמרת הטלוויזיה. משבר שלישי בין לפיד ועובדי רשות- השידור מתמקד בכוחותו להקים בטלוויזיה

מועמד שילון בפעודה כ"ט בנובמבר לטלוויזיה

חטיבת-התיפעול, שתהיה שווה בערכה ל' מחלקת-החדשות ולמחלקת-התוכניות. התפטרותו של שימעיני הקצינה את המשבר בין עובדי הטלוויזיה למנכ"ל לשיא שלא היה כדוגמתו.

גורם נוסף, המצטרף למשברים אלה, הוא ניסיונה של הממשלה לתקן, בסיוע האופוזיציה, את חוק רשות השידור, ולהפ' כה לכלי-מיכטא של הממשלה, תוך אי-

קדמו להתפטרותו של שימעיני מאבק עם אגודת-העיתונאים על כוונתו של לפיד לשנות את שיטת-המיכרזים למינוי בעלי- תפקידים-בכירים בטלוויזיה (לפיד תובע המרת ועדת-מיכרזים המקובלת בשיטת "המנכ"ל ממליץ והוועד-המנהל מאשר"). מאבק נוסף, שלפיד נמצא בעיצומו, מת' מקד באופן מינויו של מפקד גלי-צה"ל לשעבר, **צבי ("צביקה") שפיירא**, ל'

איך לא לצלם מהומה

לפני בית-המשפט המחוזי, הממוקם במיזרח-ירושלים, התחוללה אחת המהומות הגדולות בתולדות המדינה. צעירים דרוזיים, רבים מהם חיילים ואנשי מישרת הגבול, בלי מדים, הפעילו נגד המישטרה אמצעי-לחימה (גאז מדמיע, אלות, אבנים) כדי למחות על הרשעת בניו של השייח' ג'בר מועדי ברצח קודמו בכנסת.

הטלוויזיה היתה שם, אך כאשר ראו המוני הצופים באותו ערב את הסיקור שעל המירקע, לא יכלו אלא להתאכזב. הצוות צילם מרחוק, ונראה שהוא נתקף בפחד והשתמש ממילוי תפקידו. צלמי-העיתונות נראו בתמונה, ומסתבר שעמדו לפני צוות הטלוויזיה, אם כי גם הם לא העזו להתקרב אל הדרוזים הלוחמים.

משי קרה במקום? לשי' הסיפור מראה את התנאים שבהם פועלת הטלוויזיה. במקום היו ארבעה צוותים: שני זרים, אחד של הטלוויזיה הכללית, אחד של התוכנית הערבית.

ברגע שפרצו המהומות, הסתלק הצוות של התוכנית הערבית, לא בגלל פחדנות, אלא מפני שיש לו הוראת-קבע שכימעט לא-תיאמן (אם עוד נותר בטלוויזיה הישראלית דבר שלא ייאמן): אסור לו לצלם מהומות אם מעורבים בהן. בני מיעוטים!

הצוות של הטלוויזיה הכללית, בהנהגת הכתב **רמי וייק**, נשאר — אך לא התקרב. הוא רצה לעלות על גג הבניין הסמוך של מישרד-המשפטים, אך אנשי-הביטחון המבוהלים שם מנעו זאת ממנו. גם בעלי התנויות הערביות הסמוכות לא רצו להסתכן.

הצלם **ויקטור בידוקופיטוב** נפגע באבן. השעון שלו נופץ, וידו נשרטה. המקליט **רוב אקשטיין** נמחץ על-ידי הוטרים הבורחים, שפגעו בו ובציודו. התוצאה: קטע קצר ומאכזב, שהכיל כמה תמונות רחוקות של המהומה. אחת השערוריות הגדולות ביותר בחיי המדינה, המעוררת למחשבה נוקבת על מצבו של הנוער הדרוזי, לא הונצח, כך שהמוני ישראל לא הבחינו בחשיבותו.